

ALS HET LEVEN VOORBIJ TREKT

(Ringing for you)

Eenakter

door

NORMAN STUBBS

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS HET LEVEN VOORBIJ TREKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: : **NORMAN STUBBS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Man - op leeftijd.
Zijn vrouw - middelbaar.
Joan - jong.
Kantoorbediende - jong.
Andere Vrouw - middelbaar.
Rector - middelbaar.
Wilkins - tweeëndertig.
Fewster - middelbaar.
Opvolger van de Man - jong.
Dokter - middelbaar.

Enkele mannenrollen kunnen gedubbeld worden: Wilkins en Opvolger, Schoolhoofd en dokter. Dit hoeft niet gecamoufleerd te worden: het kan bijdragen aan de droomsfeer als we bekende figuren in een "andere" rol zien.

Het stuk speelt tussen 1980 en 1990.

DECOR:

Een zeer eenvoudig decor kan voldoende zijn voor dit spel. Noodzakelijk zijn: een éénpersoonsbed met het hoofdeinde iets verhoogd, twee tafels in L vorm aan elkaar geschoven, drie telefoons, twee stoelen en een krukje. Om de droomsfeer te behouden moeten de spelers vrijwel ongemerkt opkomen en afgaan, waarbij lichtcontrole helpen kan.

Voordat het doek opengaat horen we Strauss Perpetuum Mobile door de King's Singers. Het toneel is donker. De muziek houdt plotseling op en een doordringend harde wekker klinkt. Het licht gaat aan. Man in bed. Hij reageert maar houdt zijn ogen dicht. Hij is in pyjama.

Man: Goeie God, goeie God. Wat is dat? Goh, ik was helemaal weg. Stil jij. Waar is dat rotting? (*wekker stopt*) Die hotelkamers... alles lijkt vreemd. Weet niet waar je bent. Had de gordijnen open moeten laten. Het wordt zo wel duidelijk. Nee, ik moet thuis zijn. Wat was ik verdorie dan aan het dromen? En waar is het raam? Nee, niet aan die kant, dat was in Lonsdale Road. We zitten nu in de bungalow. Beviel me in het begin niet zo best, maar het is.... Nu moest ik eigenlijk de spiegels in de deur van de kleerkast kunnen zien. Beheers je, man; straks kom je nog te laat. Niet dat het zo belangrijk is precies op tijd te komen nu ik in de leiding zit, maar de anderen maken er misbruik van om tien minuten te laat binnen te sluipen en dan te zeggen dat het door de bussen kwam.

Vrouw (*achter*): Vergeet je thee niet.

Man (*opent zijn ogen, zonder scherp te zien*): Joe, okee. Heb mijn pil nog niet ingenomen. Ik kom eruit. (*vrouw komt binnen, beetje afstandelijk*)

Vrouw: Haast je niet. Ik ben al op, maar jij kunt gerust je tijd nemen. Wou je nog even blijven liggen?

Man: Nee. Ik voel me best. Ik was ver heen. Voel me alleen een beetje raar.

Vrouw (*lacht gemakkelijk*): Jij bent een beetje raar; dat weet ik al sinds ons trouwen.

Man: Ik hou er niet van 's morgens rond te hannesen.

Vrouw: Maar als je nou een kou gevat hebt...?

Man: Zou jij het kantoor kunnen bellen, denk ik. (*sluit zijn ogen*)

Vrouw: Nou, dat heb ik nogal eens gedaan! Maar nooit meer, hè? Wil je het nieuws horen? (*man antwoordt niet*) Neem er je gemak van. (*goed gehumeurd*) Voor een vrouw is dat anders. Ik breng je ontbijt op bed. Nog een kop thee?

Pakt de theekop op. Hij beweegt zich niet. Zij tikt snel achtereen tegen het kopje zodat het klinkt als een belletje. Vrouw af. Lichten gaan langzaam uit. Het bel-geluid van het theekopje gaat over in het rinkelen van een telefoon. Lichten langzaam aan in kantoor. Joan en Kantoorbediende zitten aan hun bureaus. Man op achter midden, nog steeds in pyjama maar met aktentas.

Man: Goede morgen. Ik ben wat laat, Whitehead kreeg me in de lift te pakken. *(kijkt rond)* Is Bob er niet?

Kant.Bed.: Tandarts... zei hij.

Man *(negeert de onuitgesproken kritiek)*: Okee, Joan?

Joan *(beetje duf)*: Oh, weet je wel. Engeltjes zweven rond mijn bed.

Man: Zelfde bed?

Joan: Zelfde bed, andere engeltjes. *(man lacht plichtmatig om het bekende kantoomopje)*

Kant.Bed. *(fronsend)*: Het is die rot-airconditioning. Mijn keel voelt zo beroerd. John Gallows heeft gebeld. Wil dat U hem terugbelt.

Man: Waarover?

Kant.Bed.: De Doncaster Claim. Heb ik in gesnoeid.

Man: Doncaster? Waarom kon jij dat niet afhandelen?

Kant.Bed.: U zei dat de schade er-uit-volgend hun eigen schuld was. Als zij het lager hadden vervangen in het begin - voordat het meer schade veroorzaakte...

Man *(probeert zich te herinneren)*: Ja...

Kant.Bed.: Hij zegt dat ze vijftig kilometer onderweg waren en niet meer terug konden. En het weer dreigde ook om te slaan.... *(telefoon gaat, Joan neemt op)* en ze waren gebonden aan een opleveringsdatum.

Joan: Hij is aan de lijn.

Man *(neemt de hoorn)*: Hallo, meneer Gallows. Hoe gaat het? *(in de verdediging)* Jawel, maar Meneer Gallows.... Weet ik, maar John... John. *(legt hand over hoorn)* Ik herinnner mij dat niet. Geef me het dossier eens, Joan. *(neemt hand van hoorn)* Ja, natuurlijk, maar wettelijk...

Joan: U hebt het daar.

Man *(verwoed zoekend, meer en meer opgejaagd)*: Wacht even, ik heb de cijfers niet voor me. Wanneer heb ik dat gezegd? Het nieuwe model? Hebben wij een bulletin uitgegeven? Veertien punt vijfenzeventig millimeter. Ja, maar ik.... Inderdaad ja. Maar toen de bel ging dacht ik dat het de wekker was. Ik lag te slapen! *(een andere telefoon gaat, Joan neemt op)* Ik kan die claim nu niet behandelen, meneer Gallows, want we zijn verhuisd uit Lonsdale Road. We zitten nu in de bungalow...

Joan *(wijst naar verdieping boven. Fluistert dringend)*: Het is Whitehead. Hij wil dat U meteen naar boven gaat. Ze zijn in de bestuurskamer. John Gallows is er ook. Het gaat over de Doncaster Claim.

Man (*in de telefoon*): Sorry, dat heb ik niet goed verstaan. (*Joan legt de andere telefoon neer*) Weet ik, maar ik kan het dossier niet vinden. (*andere telefoon gaat weer*)

Joan (*zeer dringend*): Hij is het weer. Gallows!

Man: Nee! Die is hier! Op deze lijn. Ik ben met hem in gesprek.

Joan: Hij is in de bestuurskamer. Whitehead wil dat U nu komt.

Man (*in de telefoon*): Nee, het is veertien punt vijfenzeventig millimeter, en volgens de wet..... (*er gaat weer een telefoon*) Oh God, Ik herinner mij er niets van, en ik krijg dat rare gevoel weer. (*grijpt naar zijn keel, en ademt snel achtereen*) Ik moet dat dossier hebben. (*zoekt tussen zijn papieren, kijkt rond voor hulp*) Moet het hebben.

Gehaast af. Telefoon blijft bellen. Lichten gaan uit. Na een ogenblik lichten aan op man in bed en vrouw die tegen hem praat. Hij houdt zijn ogen gesloten. Gebel van telefoon gaat over in geluid van Vrouw die tegen theekopje tikt.

Vrouw: Je hebt deze nog niet op. Goh, je was helemaal heen. Ik wou dat ik kon slapen zoals jij. Het zal wel aan die tabletten liggen, denk ik. Die moeten je hart afremmen, niet? Doe maar rustig aan. Ik heb de wasmachine aangezet. Zal de droogtrommel wel moeten gebruiken. (*ze kijkt uit een denkbeeldig raam voor rechts*) Regent weer. Nergens goed voor om op te staan. Ik heb het radiootje meegebracht. (*vrouw af. Man doet met moeite zijn ogen open*)

Nieuws- (*achter*): Het is bijna zeventien minuten voor acht. Op de M14 staat een file van zeven kilometer ter hoogte van Chiswick Flyover. De weersverwachting is: zware buien in alle regio's. (*fading*) In het Parlement werd vandaag...

Man (*komt in beweging*): Huh. Dacht dat ik weer op kantoor was. Zou ik best willen. Joan weer eens zien.. En Roger en Len. Hij was mesjokke, niet? Maar hij was aan aardige kerel. Zesentwintig jaar. Moet het geweest zijn. Ik snap niet waarom ze praten over de wedloop. Roger heb ik nog nooit hard zien lopen. Zou graag weer eens met hem praten. Hij zou zich ouwe Gallows wel herinneren... wat een vervelende klier, zoals ze altijd zeiden. (*neemt een schijnheilig toontje aan*) "Dit is een oude gevestigde familiezaak, meneer Stokes". Vraag me af wat hij nu doet. (*leunt achterover*) Interesseert me geen bal wat hij nu doet. Misschien blijf ik toch nog even liggen. (*sluit zijn ogen. Andere vrouw op vanaf andere kant van het bed; staat over hem gebogen*)

Andere Vr.: Je komt weer te laat. Je hebt de laatste twee dagen de vier over gemist. Waarom pak je de fiets niet, net als toen je hier pas begon. Zou nog wat uitsparen ook.

Man: Ik ben nu Sectie Hoofd, en dan kan...

And.Vr.: Zou je niet zeggen. Zo veel beter is je loon ook niet. Ik vind het hier maar niks. We zitten hier nu al drie jaar vast. Als ik bij Mary op bezoek ga met die prachtige tuin en zo... En ik geloof niet dat Tim nou zo'n hoge is, maar ja, die zit natuurlijk in de ambtenarij. Waarom heb jij dat niet geprobeerd.. Belastingdienst of Douane en Invoerrechten?

Man: Kijk, daar moet je VWO voor hebben of zoiets.

And.Vr.: Ja, ik weet het. Maar al te goed. Ik ben degene die moet rondkomen met de centen. Geen wonder dat ik die koppijn nooit kwijtraak. VWO? Jij? *(voordeurbel)* Dat is de voordeurbel. Sta nou eens op en doe iets. *(andere vrouw af)*

Man: Ja, ik ga op de fiets. Heb ik al lang niet meer gezien. Waar is dat ding? In de schuur? We hebben geen schuur - ik zit nu in de bungalow. Die schuur was in Lonsdale Road. Nee, nog voor die tijd: Irving Street. Zou best de ambtenarij in willen. Als iemand me een plaatsje kon bezorgen... Volgend trimester..

Lichten gaan langzaam uit en komen weer op. Rector van de School zit aan zijn bureau.

Rector: Volgende. Binnen. *(man komt binnen in pyama met een schoolpetje op. Hij is ongeveer vijftien)* Oh, ben jij het Stokes? Pet, jongen, pet!

Man *(neemt pet af)*: Neem me niet kwalijk, meneer.

Rector: Wat ben jij? Vijf "C"? *(zoekt tevergeefs in zijn lijst)*

Man: "B" meneer.

Rector: Wat?

Man: Vijf "B", meneer.

Rector: Nou, zeg dat dan. *(loopt zorgvuldig de hele lijst langs en vindt mans naam aan het einde)* Hmm. Ik snap al waarom ik dacht dat jij in de "C" stroom zat. Oh ja, meneer Ward heeft het me verteld. Wat spook jij uit in Scheikunde? *(man antwoordt niet)* Uh? Scheikunde?

Man: Hou niet van scheikunde, meneer. Ik wou Duits doen.

Rector: Duits! Ja, je Frans is beter dan je Scheikunde. Maar daar is het nu te laat voor, niet? Maar deze cijfers zijn gewoon niet goed genoeg, wel? Over zes weken komt het er op aan. Wat verwacht je te halen?

Man: Een vijf of zo. Voldoende in vijf vakken.

Rector: Als er één bij is zoals je Scheikunde kom je tekort voor je School Diploma. Haal je dat? Haal je dat? Wat wil je worden?

Man: Ik dacht erover de ambtenarij te proberen, meneer. Belastingdienst of Douane en Invoerrechten.

Rector: Dan zul je toch aan het werk moeten en wel heel vlug. Geen gedagdream meer. Wat voor hobbies heb je?

Man: Weet ik niet. Ik vind de films wel leuk, meneer. *(schoolbel gaat)*

Rector *(kreunt zachtjes)*: Is dat de bel? Goed, kom maar terug na de pauze. *(lichten gaan uit)*

Man: Ja, meneer. Dank U wel Meneer Thurston. *(schoolbel gaat zachtjes door)* Wat zei hij? Op de fiets? Nee, dat was zij. Och, de ambtenarij kan barsten. Maar ik zal er wat aan doen. Als ze me maar met rust laten. *(lichten gaan aan. Man ligt in bed, ogen gesloten. De wekker gaat af en de schoolbel verdwijnt)* Ik moet weer in slaap gevallen zijn. Weer op school? Idioot! *(ontspant zich. Op de radio is "Gedachte voor vandaag", of een soortgelijk programma aan het afsluiten)*

Spreker: ..en terwijl wij onze dagelijkse routine volgen -'s morgens opstaan, naar kantoor of werkplaats - zouden wij nog tijd moeten kunnen vinden om te luisteren.. te luisteren naar het geluid van dat klokje dat luidt voor ons en ons erop attent maakt *(fade-out)* dat we niet alleen zijn.....

Man: Ja, het is verbazend, de stomme dingen die je je herinnert. Ouwe Thurston dacht dat ik hopeloos was, maar ik heb het toch maar gehaald. Ja, ik heb het gehaald, uiteindelijk. Toen kwam het als een schok. "De Big Bang". Nee, zo noemden we het niet. "De Nacht van de Lange Messen", zo noemde Wilkie het. Raar dat hij het zag aankomen - voordat wij het zagen - en toch was hij het eerste slachtoffer. Niet het enige. We kwamen terug van de Driemaandelijke Evaluatie; hij gaf me een lift terug naar kantoor. *(Wilkins komt binnen en gaat naast man zitten. Maakt de gebaren van een auto besturen)*

Wilkins: Ja, stap maar in. Ik ga terug naar kantoor. Die verrekte Driemaandelijke Evaluaties. Moet je zien hoe laat het is. Wat een flauwe kul. Al die vrome voornemens over wat we volgend jaar moeten doen. Complete tijdverspilling.

Man: Och, ik weet het niet. ik mag het wel. Een dagje geen telefoon. Ik bedoel, wat ze ook zeggen of plannen, voor mijn sectie zal het geen verschil maken.

Wilkins: Denk je? Ik heb zo'n idee dat er iets gaande is. Heb je gehoord van Glasgow? Vijf man afgevloed. Jock Campbell ligt eruit.

Man: Maar dat kunnen ze ons niet lappen. Wij zitten al aan het minimum.

Wilkins (*na een korte stilte. Nadrukkelijk*): De Führer onlangs nog gezien?

Man: Fewster? Nauwelijks. Ik zie hem nooit.

Wilkins: Ik wip altijd even binnen bij Juffrouw Carter, praatje maken, en gewoonlijk vertelt ze me wel wat er gaande is. Maar het enige wat ze zegt is: "Hij is weer boven bij de dokter". Niemand heeft hem de laatste dagen gezien.

Man: Nou, als er iets van belang was, zou zij het moeten weten. Secretariaresse van de Directeur Generaal.

Wilkins: Tenzij het zo belangrijk is dat zelfs zij erbuiten wordt gehouden. Ik zou dat best eens willen weten. Niet dat ik me zorgen maak, gewoon geïnteresseerd. Ik bedoel, als je weet wat eraan zit te komen, dan weet je wat je moet verwachten. Je kunt proberen overplaatsing te krijgen, rondkijken, weet je? (*man glimlacht geduldig*) Kijk eens Tony, we zijn nu hoe lang samen...?

Man (*zingt*): Veertig jaar, en het lijkt geen dag te lang.

Wilkins: Nee, serieus. Hou je ogen open. Ik zal je wel een tip geven als ik iets hoor. Sommigen van de anderen, daar maak ik me niet zo druk om, maar jij en ik.... Wij kunnen waarschijnlijk samenwerken. Als je een geruchtje hoort, wat dan ook, laat het me weten en ik doe hetzelfde voor jou.

Man: Maar natuurlijk, Wilkie, als ik iets hoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto